

Diasporic
Literature
2011

DIASPORIC LITERATURE –

ARIS ADANIS

10 JANUARY, 2012 | CREATED USING FIVEFILTERS.ORG

Διάταξέ με...

«Διάταξέ με», μου είχε πει, «τι θέλεις να σε φέρω; θέλεις καφέ, θέλεις γλυκό, ή μήπως θες ουζάκι; Να' ναι κυδώνι το γλυκό, σύκο για περγαμόντο, θέλεις νεράντζι ή βύσσινο, θες συριανό λουκούμι; Και να σε φέρω και νερό να πεις να ξεδιψάσεις. Το καφεδάκι σου γλυκό για μέτριο; Διάταξέ με. Κι αν θέλεις ούζο με το λες, να φέρω μεζεδάκι, Continue reading →

Συμφιλίωση

Παίξε, Αιώνιε Αυλέ του Χρόνου. Παίξε τη Μουσική σου, το Παρελθόν μας, το Παρόν, το Μέλλον, παίξε. Η Μουσική σου θα ερμηνέψει το αποτύπωμα της Αιωνιότητας. Έχουν φθαρεί πια οι Ζυγοί κι ας λάμπουν. Ζωγράφισε, Ανεξίτηλο Χρώμα του Απείρου. Ζωγράφισε την καθημερινότητά σου, το Παρελθόν μας, το Παρόν, το Μέλλον, ζωγράφισε. Η ρωπογραφία σου θα απεικονίσει το αποτύπωμα της Αιωνιότητας. Έχουν ισοσκελιστεί πια οι Ζυγοί κι ας πάλλονται. Continue reading →

Εάν το θέλεις...

Αύριο το πρωί «θα σε πάρω να φύγουμε», κρυφά, με το τσίγκινό μου σκάφος. «Ροζαλία», θα την πω και θα την έχω φτειάξει μόνος μου, με υλικά από πεταμένους γκαζοτενεκέδες, και θα χωράει μόνο δυο, εσένα και εμένα. Και θα σαλπάρουμε απαλά, γιαλό - γιαλό, πάνω στο αντιμάμαλο, με τις παλάμες για κουπιά, αφού κουπιά δεν θα της βάλω. Κι όταν θ' αράξουμε να βγούμε στη μικρή βραχονησίδα με τα πεύκα, και αφού στο εξωκλήσι της Παναγιάς της Δασκαλειώτισσας θ' ανάψουμε κεριά να καίει τα λάθη μας, θα σου διαβάσω δυο γραμμές που έγραψα στο Λεμονόδασος για χάρη σου, σαν όρκο και σαν προσευχή: Continue reading →

Άσυλο

Μην πας εκεί μαζί με όλους, τράβα μονάχος σου. Διάλεξε την αυγινή μιας μέρας γιορτινής, την ώρα που κοιμούνται οι χτεσινοί απ' την υποχρεωτική διασκέδαση. (Οι πύλες κι οι εξώπορτες δεν κλείνουν). Από Τοσίτσα μπαίνεις και αργά θα περπατάς, χωρίς να βιάζεσαι- μη σκιάζεσαι- μέχρι Στουρνάρη. Στην ολιγόλεπτη διαδρομή, παρέα με το βήμα σου, θα αισθάνεσαι το απρόσμενο, να σε παραμονεύει. Continue reading →

Συναυλία Κρουστών

Καθισμένος πάνω σ' ένα ξύλινο κιβώτιο που ανακάλυψε σε μια γωνιά μέσα στα παρασκήνια, περιμένει να 'ρθει η ώρα του για να βγει στη σκηνή και συλλογίζεται. Αναλογίζεται τη σύντομη ζωή του, μαζί της, το χρόνο που πέρασε. Και τα καλά και τα άσχημα. Συνήθως θυμόμαστε τα καλά. Continue reading →

Ένα κορίτσι χόρευε στην Ύδρα

ένα κορίτσι χόρευε στην ύδρα το φανελάκι το αντρικό απ' του ιδρώτα κολλημένο πάνω στο λιγνό κορμάκι Continue reading →

Επίκληση

Χρόνε, μια χάρη σου ζητώ, γύρνα με πίσω. Πόνε, χωρίς τις τύψεις μου θέλω να ζήσω. Χρόνε, τον πόνο μου για λίγο κόψε, Πόνε, το χρόνο μη μου σπαταλάς, μόνο γι' απόψε. Continue reading →

Πάλι...

Σταματήσαμε να απαγγέλλουμε ποιήματα που μιλούν για την πατρίδα. Continue reading →

Οι διαδρομές του Αδάμ

Το ποίημα είναι πολύ δύσκολη υπόθεση. Είναι πιο δύσκολο από το διήγημα και, κατά μείζονα λόγο, από το μυθιστόρημα. Και πιο παρεξηγημένο. Έτσι πιστεύω... Continue reading →

Αλεξ-ήνεμος

Μια... υποψία βιβλιοπαρουσίασης, για δύο πονήματα που μου άρεσαν πολύ — Η Ελένη Αρτεμίου- Φωτιάδου χειρίζεται το λόγο με πολύ μεγάλη ευχέρεια. Από την πρώτη αράδα προσελκύει τον αναγνώστη και τον κάνει να μη μπορεί να σταματήσει την ανάγνωση, να μη κάνει... στάση, ούτε για να επαναλάβει μια φράση, προς επιβεβαίωση της κατανόησης του νοήματος. Continue reading →

“Κάναντα”

Ξέχασα να σου πω, ότι, έτσι και με συμπαθήσει άνθρωπος εμένα, δεν με ξεσυμπαθάει εύκολα και να με συμπαθάς, αν στο σημείο αυτό δεν δείχνω διόλου μετριόφων. Continue reading →

Παιδιόθεν

αυτός ήταν πατέρας μου κι εκείνη μάνα μου. Continue reading
→

Η αλήθεια γυμνή

Και στο φως το αχνό της ψυχής μου, εάν...
για να ρθουν να με σώσουν, δεν γνώσω,
μέρη του λόγου παρήγορα, είναι μι' αλήθεια,
που με βρίσκει ανέτοιμο.

Continue reading →
